**Universitetet i Tromsø –
Norges arktiske universitet**

http://uit.no/tavla/arr?uit_arr_kat=10,13

Unni Ringberg, ph.d. *General practitioners' decisions to refer patients to secondary care – referral rates, reasons for referral and expected medical benefit of the referrals.* Utgår fra Institutt for samfunnsmedisin. Disputas 9.4. 2015.

Bedømmelseskomité: Roar Johnsen, Institutt for samfunnsmedisin, Det medisinske fakultet, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Ivar Sønbo Kristiansen, Institutt for helse og samfunn, Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo, og Same-line Grimsgaard, Institutt for samfunnsmedisin, Det helsevitenskapelige fakultet, Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet.

Veiledere: Olav Helge Førde og Thoralf Hasvold.

Ståle Tofteland, ph.d. *Extended-spectrum β -lactamases and carbapenemases in clinical isolates of Enterobacteriaceae in Norway. Aspects of detection and epidemiology.* Utgår fra Institutt for medisinsk biologi. Disputas 16.4. 2015.

Bedømmelseskomité: Åsa Melhus, Institutionen för medicinska vetenskaper, Klinisk mikrobiologi och infektionsmedicin, Klinisk bakteriologi, Uppsala universitet, Sverige, Jørgen Vildershøj Bjørnholt, Avdeling for infeksjonsovervåkning, Folkehelseinstituttet, Oslo, og Johanna Ericson Sollid, Institutt for medisinsk biologi, Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet.

Veiledere: Umaer Naseer og Arnfinn Sundsfjord.

Bare en liten pille

Globoid (1913–2014) er borte. Avregistreringen fant sted i stillhet. Men det som har eksistert i 101 år på denne jord fortjener vel en liten oppmerksomhet?

Kjent av mange, ikke alltid like kjær, utførte den sine oppgaver jevnt og trutt gjennom det meste av forrige århundre og litt inn i dette. Den hadde sin storhetstid fra

mellomkrigstiden og til utpå 1960-tallet. Frem til den forsvant var Globoid det legemidlet som hadde vært lengst på markedet i Norge. I 1957 ble det produsert 145 millioner tabletter, tilsvarende 40 for hver innbygger. Noe som også var mye i bruk på denne tiden var hostemedisinen Rigabalsam og Honning (ikke avregistrert).

De av oss med barndom og oppvekst i 1930–40–50-årene ble godt kjent med Globoid, både frivillig og med mild tvang. Det kunne være en bitter erfaring. For de som hadde vansker med å godta den som den var, ble den servert på skje, knust og usmakelig, straks fulgt av søt saft, syltetøy eller sirup. Men den gjorde inntrykk og hadde effekt. Fra å være febervarm og uvel kunne vi gli inn i en døs og våkne gjennomvåte av svette og føle oss litt friskere.

For voksne/eldre var Globoid medisinen mot forskjellige verker og vondter og gikt. Men den hadde også uønskede virkninger og ble derfor motarbeidet. Den fikk etterkommere/konkurrenter som skulle gi mindre problemer, og med fordelene av flere former for inntak. Dermed gled Globoid gradvis ut av våre liv. Vi minnes med vemod, men kan ikke si at den er savnet av mange.

Tor Sørdal
tor.sordal@legepost.no

Illustrasjonsfoto: Aftenposten/Scanpix